

Autobusos temeraris

Un sotabosc descurat i frondós no sempre ha de tenir connotacions negatives. Que els hi preguntin als passatgers del bus que els portava des de Lloret de Mar a l'aeroport del Prat, fa pocs dies. La caiguda que va patir el vehicle en sortir de la calçada, en un revolt de la C32, a l'alçada de Santa Susana (Alt Maresme) va ser amortida per l'espessa vegetació que envoltava la tanca. Gràcies a això, les lesions que van patir la majoria d'ocupants de l'autocar van ser lleus. Afortunadament, ningú hi va perdre la vida. Sovint, però, el sotabosc no juga un paper tan benèfic: es converteix en combustible indispensable per l'inici i la propagació d'incendis devastadors. Desconec l'informe, les investigacions i l'atestat que la policia deu haver posat en marxa en aquest cas. En algun moment arribaran les conclusions : indisposició del conductor ? avaria mecànica? distracció del conductor? ingestió de substàncies psicoactives ? excés de velocitat?... En aquest cas, no sembla pas que hi intervinguessin factors externs: pluja, gel, errades d'altres vehicles, animals salvatges... Les causes que poden provocar un accident de transit són diverses, però, sense cap mena de dubte, una velocitat excessiva i/o inadequada per a la via en la que es circula, acostuma a ser una de les més recurrents. I, és clar, la que més danys físics causa entre els passatgers. Per això, farien bé els cossos policials de Blanes i Lloret de Mar d'estar més atents a les prestacions d'algun dels conductors de les línies de bus que uneixen les dues viles. Inicialment va ser una apreciació personal que al cap de pocs dies es va repetir. Després, he tingut ocasió de parlar-ne amb altres ciutadans (uns quants!) que, almenys a Blanes, han reforçat les meves sensacions. Aquests darrers dies, he fet, també, una petita enquesta amb gent que treballa al carrer o hi passa moltes hores per tal de confirmar les meves observacions: la velocitat excessiva i inadequada amb la que circulen alguns autobusos pels carrers de la vila, siguin amples o estrets. Algú s'ha aventurat a senyalar a quina línia pertanyen els busos temeraris (L1). Bé, en aquets cas, el conductor o conductors temeraris. Algú hauria d'identificar-lo o identificar-los. Algú li o els hi hauria de recriminar la seva imprudència. Abans que passi cap desgràcia. Als carrers de Blanes o Lloret no hi ha sotabosc per amortir una topada o un atropellament. Tampoc al tram de la Carretera d'Accés Costa Brava que uneix les dues viles. Vull pensar que les policies locals de Blanes i Lloret tenen coneixement del que exposo en aquestes línies. També n'haurien de tenir els responsables de les empreses per les que treballa o treballen aquests conductors. En tot cas- n'estic convençut- són una minoria, dins l'ampli ventall de bons professionals que acostumen a tenir cura del transport col·lectiu: públic i privat. Uns conductors que en cap cas haurien d'estar sotmesos a l'estrès que poden suposar horaris de pas (o d'arribada) estrictes o poc flexibles, quan un trànsit complicat o altres condicionants incideixen negativament. Les carreters no són com les vies del tren on no acostumen a haver-hi entrebancs. Bé, si exceptuem Rodalies a Catalunya. Però aquesta és una altra història.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/09/21/autobusos-temeraris-121797181.html>